

DOUĀSPREZECE TEZE DESPRE ISRAEL

Douăsprezece teze despre Israel

O introducere

Există douăsprezece seminții ale lui Israel. Doisprezece apostoli au fost trimiși în lume pentru a proclama împărăția viitoare. Credința bisericii este mărturisită în cele douăsprezece articole ale Crezului Apostolic. Acesta este încă unul dintre crezurile de bază a milioane de creștini catolici, ortodocși și protestanți din întreaga lume. Cu cinci sute de ani în urmă, Martin Luther a avut privilegiul de a redescoperi Evanghelia harului. În 31 octombrie 1517, el a bătut în cuie cele 95 de teze pe ușa bisericii orașului Wittenberg, lansând reforma Bisericii Catolice.

Suntem privilegiați să trăim într-o vreme în care poporul Israel este restaurat în Țara Promisă. Suntem recunoscători pentru aceasta. Dar această situație provoacă și o stare de urgență. Planul lui Dumnezeu de mântuire pentru creația Sa a intrat într-o nouă etapă decisivă. Cum ne raportăm la ea? Și cum ne raportăm la Israel? Cum se raportează Biserica la Israel?

Tradiția bisericească ne-a transmis multe lucruri bune. Dar trebuie să recunoaștem că Biserica nu a avut nicio viziune pentru Israel sau poporul evreu, ci a vorbit cu dispreț față de evrei și de Israel. Acest lucru ne umple de rușine.

Prin urmare, mulți simt nevoia și urgența de a vorbi mai pe larg din Scriptură despre planul lui Dumnezeu de mântuire pentru creația Sa. Un mic grup de oameni din diferite denominațiuni și contexte sociale, care lucrează în cadrul organizației Christians for Israel, s-au reunit pentru a regândi lucrarea lor. Într-un fel, ei nu

reprezentau pe nimeni. Totuși, dorința lor, în calitate de membri ai Trupului lui Hristos, a fost aceea de a vorbi cu privire la Biserica de pretutindeni și de-a lungul timpului.

Acest lucru a condus la douăsprezece teze despre locul lui Israel în planul de mântuire al lui Dumnezeu, în care este expusă alegerea lui Israel de către Dumnezeu pentru a binecuvânta națiunile. În această broșură, veți găsi mai întâi cele douăsprezece teze, urmate de o elaborare a lor, iar în a treia parte, explicarea lor cu referințe biblice.

Aceste teze nu înlocuiesc niciun crez, ci intenția lor este aceea de a vă impulsiona să vă gândiți la mesajul biblic despre Israel și Împărăție.

În acest spirit, organizația Christians for Israel oferă acest material bisericilor și creștinilor din întreaga lume, în rugăciune și smerenie.

CE CREDEM NOI CU PRIVIRE LA ISRAEL - DOUĂSPREZECE TEZE

1. Credem că Israelul a fost creat și ales de Dumnezeu pentru a binecuvânta națiunile.
2. Credem că Biserica și națiunile trebuie să binecuvânteze Israelul. (Geneza 12:3)
3. Credem că Biserica nu a înlocuit Israelul. Prin credința în Isus Hristos am devenit și noi „copii ai lui Avraam”, tatăl tuturor celor care cred.
4. Credem că toate legămintele făcute de la Avraam încoace au fost făcute cu Israelul.
5. Credem că Domnul este credincios tuturor legămintelor pe care le-a încheiat cu Israel, precum și tuturor promisiunilor pe care le-a făcut Bisericii.
6. Credem în taina împietririi a unei părți din Israel pentru îndurarea noastră, dar și că există o orbire a Bisericii față de Israel, și un vâl peste națiuni în ce privește Israelul.
7. Credem că Biserica trebuie să se pocăiască pentru toate faptele de antisemitism comise în numele ei și că ar trebui să-și arate adevărata pocăință prin fapte de iubire și solidaritate față de Israel și poporul evreu.
8. Credem că restaurarea poporului evreu în Țara Promisă a Israelului este începutul răscumpărării finale. Credem că națiunile sunt responsabile să ajute evreii să se întoarcă în țara lor.
9. Credem că Ierusalimul este locul unde va locui din nou Numele sfânt al Domnului.
10. Credem că într-o zi Mesia va reveni să-Și stabilească Împărăția Sa în întreaga lume, apoi va avea loc învierea celor morți în Hristos care vor domni cu El în Împărăția Sa de pe pământ. De aceea, ne rugăm pentru pacea Ierusalimului.
11. Noi credem că Fiul omului va judeca națiunile atunci când va veni Împărăția Sa și le va întreba cum s-au comportat cu Israelul și poporul evreu. (Matei 25:31-46)
12. Credem că într-un final va avea loc reînnoirea tuturor lucrurilor. Creația va scăpa de sub robia decăderii și va ajunge în starea de libertate glorioasă a copiilor lui Dumnezeu. Și Dumnezeu va fi totul în toți.

ELABORAREA CELOR XII TEZE

1. Ca mădulare în Trupul lui Isus Hristos, credem și mărturisim că Dumnezeu i-a ales pe Avraam, Isaac și Iacov pentru că voia să binecuvânteze toate națiunile pământului prin ei. În acest fel, mântuirea a venit la noi prin Israel.

2. Suntem chemați să binecuvântăm Israelul fiindcă datorăm mântuirea noastră Întâiului născut al acestei națiuni. Prin Isus, evreul, noi, credincioși din toate națiunile, suntem alături de Israel „copii ai lui Avraam”, tatăl tuturor celor care cred.

3. Este convingerea noastră puternică că Biserica nu a înlocuit și nu a devenit mai importantă ca Israelul în economia lui Dumnezeu. Presupunerea că promisiunile făcute Israelului au fost transferate către Biserică este o aberație și un păcat înaintea lui Dumnezeu. Noi credem că Hristos este sămânța lui Avraam și că binecuvântarea promisă neamurilor s-a împlinit prin El, iar Avraam a devenit tatăl tuturor celor care cred. Ca Trup al lui Hristos, sărbătorim taina mântuirii prin Isus, care a fost răstignit și a înviat.

4. Credem că legămintele făcute cu patriarhii rămân valabile pentru Israel. Aceste legăminte includ teritoriul, națiunea, binecuvântarea și domnia davidică, precum și legămintele cu privire la preoția lui Levi, cetatea Ierusalimului și legământul de pace. Noi credem că și Noul Legământ a fost făcut cu casa lui Israel și casa lui Iuda, și că Biserica a fost altoită în acest legământ prin credința în Isus Hristos. Semnele acestui Nou Legământ sunt trupul frânt și sângele vărsat de Domnul nostru. Credem și mărturisim că Isus va reveni ca Mesia pentru a îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov și pentru a răscumpăra păcatele neamurilor. Așteptăm cu mare anticipare venirea Sa și învierea trupeză a celor morți în Hristos. Maranata!

5. Mărturisim că Domnul este credincios tuturor legămintelor Sale cu privire la Israel. Dumnezeu nu și-a respins poporul, nici nu l-a pus deoparte pentru o vreme. Israel continuă să fie în centrul planului lui Dumnezeu de mântuire a lumii. Încă nu s-au împlinit toate promisiunile în Hristos, dar El este garanția sigură pentru împlinirea lor viitoare și finală.

6. Recunoaștem alături de apostolul Pavel că a avut loc o „împietrire a unei părți” din Israel și că aceasta este temporară. Ea „va ține până va

intra numărul deplin al neamurilor” și atunci tot Israelul va fi mântuit. Așteptăm acel viitor glorios pentru poporul lui Dumnezeu, cu multă anticipare și rugăciuni fierbinți.

7. Prin înțelegerea a ceea ce s-a întâmplat în secolele trecute, noi, ca parte din Trupul Bisericii, vom fi mereu conștienți de vina colectivă care va conduce întotdeauna la o atitudine de pocăință și smerenie, nu de mândrie, față de poporul evreu. Acest lucru va aduce roade demne de pocăință: fapte de iubire și solidaritate față de poporul evreu și Israel. Prin urmare, ne vom ridica împotriva oricăror forme de acțiuni antisemite, religioase și nereligioase, atât în interiorul, cât și în exteriorul creștinismului.

8. Vedem și credem că întoarcerea poporului evreu în Țara Promisă și înființarea statului Israel este un semn al credințioșiei lui Dumnezeu față de promisiunile și legămintele veșnice pe care El le-a făcut cu Israelul și cu poporul evreu. Alături de Israel, vom mulțumi, ne vom închina și vom lăuda pe Domnul pentru începutul răscumpărării și împlinirea profețiilor biblice care conduc la răscumpărarea finală.

9. Așteptăm cu nerăbdare momentul în care Ierusalimul va fi o laudă pe pământ. Atunci națiunile vor merge pe muntele Domnului, pentru că Legea va ieși din Sion și Cuvântul Domnului din Ierusalim. În cele din urmă, pacea și neprihănirea vor acoperi pământul, iar națiunile nu se vor mai război unele cu celelalte (Isaia 2:2-4).

10. Ne rugăm pentru pacea Ierusalimului și tânjim după acea zi măreață în care va veni Prințul Păcii în Ierusalim și va sta pe scaunul de domnie al tatălui Său David în Ierusalim. El va domni peste casa lui Iacov, cele douăsprezece seminții ale lui Israel, iar Împărăția Lui nu va avea sfârșit. Așteptăm cu înflăcărare vremurile de înviere de la Domnul, despre care Isus, toți apostolii și prorocii lui Israel au vorbit de-a lungul timpului. Mesia va veni și va stăpâni totul până la marginile pământului. „El va fi pacea noastră” (Mica 5: 1-4). Apoi va fi îndepărtat vâlul de pe ochii, urechile și inimile lui Israel, precum și vâlul care a acoperit națiunile.

11. Înțelegem și credem că, înainte de a fi instaurată Împărăția Păcii și a Neprihănirii, va exista o Zi de judecată asupra națiunilor. Principala întrebare la care națiunile trebuie să răspundă este adresată de Isus: „Ce ați făcut

pentru cei mai neînsemnați frați ai Mei?” (vezi Matei 25:40) Chemarea Sa la solidaritate cu săracii și persecutații acestei lumi are de-a face în primul rând cu atitudinea noastră față de Israel și poporul evreu. Porunca divină care ne-a fost dată prin gura lui Isaia este: „Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu!”, zice Dumnezeu vostru.”

EXPLICAREA CELOR XII TEZE

Această afirmație este un strigăt al inimii în numele tuturor celor care au descoperit că poporul și națiunea lui Israel dețin o poziție fundamentală și decisivă în planul de mântuire al lui Dumnezeu cu această lume. Am încercat să nu expunem ceva ce ar putea fi considerat ca fiind complet nou și original, ci doar o declarație în limbaj simplu și comun, care ne va conduce pe toți înapoi la rădăcinile noastre biblice. Din păcate, când urmașii lui Isus își taie rădăcinile biblice, nu există nicio speranță pentru binecuvântarea divină. Declarația nu este una de mândrie, ci una de smerenie: un strigăt al inimii. Este bine și foarte necesar ca membrii ekklesiei, Trupul lui Hristos, format în cea mai mare parte de credincioși din toate națiunile, să știe care este locul lor în planul lui Dumnezeu, conform Romani 11:17.

1. Israel a fost creat (comparați Isaia 43: 1, Geneza 15: 4 și 17:19) de către Dumnezeu pentru glorificarea Numelui Său. În acest sens, Dumnezeu i-a ales pe Avraam și pe urmașii săi ca instrument în mâinile Lui pentru a binecuvânta și răscumpăra lumea, nu ca un numerus clausus (un număr restrâns), ci ca un synecdoche (o parte reprezentând întregul). Nu a fost intenția lui Dumnezeu de a fi selectiv în alegerea Sa, ci acesta a fost modul prin care a ales să-și îndeplinească planurile și scopurile universale (vezi Geneza 12: 3). În istoria mântuirii totul se învâрте în jurul alegerii lui Israel, dar în cele din urmă este vorba despre împlinirea planurilor lui Dumnezeu față de Universul și Creația Sa.

În cele douăsprezece teze, prin termenul „Israel” ne referim atât la statul, cât și la poporul Israel, alcătuit din cele douăsprezece seminții ale lui Israel care se trag din cei doisprezece fii ai lui Iacov. Termenul „poporul evreu” are același înțeles. Termenul „Israel” poate fi de asemenea

12. Credem și mărturisim că Domnul Însuși va fi garanția reînnoirii tuturor lucrurilor, a cerului și a pământului nou. Atunci Ierusalimul Cerească va coborî pe pământ și neamurile vor umbra în lumina lui, slava lui Dumnezeu îl va lumina și făclia lui va fi Mielul. Pomul vieții va sluji la vindecarea neamurilor. În acea zi, Dumnezeu va fi totul în toți. Aleluia!

folosit ca numele teritoriului pe care Dumnezeu l-a promis lui Avraam. Putem chiar să îl folosim când ne referim la statul Israel care a fost înființat în 1948. Suntem convingeți că promisiunile despre țara lui Israel, pe care Dumnezeu le-a făcut lui Avraam, Isaac și Iacov și urmașilor lor, sunt încă valabile astăzi (Geneza 13:15; 15:18, Psalmul 105: 7-11 etc.). Ținutul lui Israel este Țara Promisă, țara pe care Dumnezeu a promis să le-o dea. Nu putem separa promisiunile făcute Israelului în Biblie de înființarea statului modern Israel. Pe de altă parte, înființarea statului Israel nu este încă împlinirea finală a promisiunilor făcute Israelului în Biblie. Această împlinire finală va avea loc numai când va fi instaurată pe pământ Împărăția lui Dumnezeu prin venirea lui Mesia al Israelului. Cu toate acestea, putem spune că înființarea statului Israel este o parte din răscumpărarea finală a Israelului și un moment în împlinirea promisiunilor pe care Dumnezeu le-a dat lui Avraam.

2. Biserica și națiunile binecuvântează Israelul prin recunoașterea legămintelor lui Dumnezeu cu Israelul, prin recunoașterea faptului că Israelului i s-a încredințat cuvintele lui Dumnezeu (Romani 3: 2) și prin confirmarea legăturii dintre popor și teritoriu. În plus, Biserica va continua să sublinieze faptul că Isus a fost, este și va rămâne evreu și că mântuirea vine de la evrei (Ioan 4:22). Din cele de mai sus rezultă că Biserica și națiunile vor sta în solidaritate cu Israelul și vor căuta prosperitatea Israelului (Psalmul 122:9).

3. Inițial am dorit să scriem că „teologia înlocuirii” este o erezie. Cu toate acestea, am realizat că această aberație nu a fost niciodată adoptată de un Consiliu Bisericesc cu autoritate. Cu toate acestea, ar fi bine ca bisericile să vorbească puternic împotriva acestei concepții greșite și erori în toate variantele ei, pentru că „teologia înlocuirii” este proclamată în mod

deschis din ce în ce mai mult, sau deghizată în termeni teologici precum „teologia expansiunii” sau „teologia împlinirii”. O caracteristică tipică a unor astfel de concepte false este ideea că rolul poporului Israel, a națiunii Israelului și a teritoriului lui Israel este redundant sau înlocuit.

Credincioși din toate neamurile pot participa pe deplin în planul de mântuire al lui Dumnezeu. Datorită sângelui lui Isus, zidul despărțitor a fost surpat (Efeseni 2:13). Toți care au fost botezați pentru Hristos Isus s-au îmbrăcat cu Hristos. Galateni 3:26-29: „Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Isus. Toți care ați fost botezați pentru Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos. Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus. Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.” (Comparați și Galateni 3: 7 și Romani 4:11). Dar bărbații sunt tot bărbați, iar femeile sunt tot femei, chiar dacă sunt într-o unitate spirituală profundă în Biserica lui Hristos. Ținând cont că evreii vor fi tot evrei, și neamurile tot neamuri, în biserică ei sunt uniți la nivel spiritual prin credința în Hristos.

4. Legămintele sunt explicate în celelalte teze. Aici pare potrivită o explicație a Noului Legământ care a fost făcut în primul rând cu Israel. Yeshua a venit ca Mesia în primul rând ca Cel care răscumpără păcatele poporului Său, poporul lui Israel. Și acest lucru se va întâmpla într-o zi, într-un mod deschis și public, când întreaga casă a lui Israel va intra în propriul lor Nou Legământ (Romani 11: 25-27; Ieremia 31: 31-34, Isaia 53, Zaharia 12: 10-14, etc.). Dar răscumpărarea și îndepărtarea păcatelor are o perspectivă globală, care include și privește toate națiunile, conform Ioan 1:29: „A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: ‚Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!’” După ce S-a coborât în smerenie ca să ia păcatele lumii și a fost respins, într-o zi El va veni în slavă pentru a aduna toate națiunile înaintea Lui (Matei 25: 31-33, Isaia 2: 2-4, Isaia 63: 1-6, Apocalipsa 19:11). Oricine nu va adăuga cuvinte la această profecție, sau nu va scoate ceva din cuvintele ei, va striga împreună cu apostolul Ioan: „Vino, Doamne Isuse!” (Apocalipsa 22: 18-20)

5. În unele traduceri este scris un subtitlu deasupra capitolului 11 din Epistola către

Romani: „Israelul este pus deoparte temporar, dar nu înlăturat definitiv.” Desigur, această formulare nu apare în textul original în greacă al Noului Testament, ci a fost adăugată ulterior de către editorul traducerii respective. În realitate, textul spune contrariul! Romani 11:1: „Întreb dar: ‚A lepădat Dumnezeu pe poporul Său?’ Nicidecum!” Și la sfârșitul expunerii acestui mister, Pavel exclamă succint: „Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile și de chemarea făcută.”

Deseori, oamenii din biserici dau impresia că toate promisiunile făcute lui Israel au fost împlinite în Hristos, referindu-se la Pavel: „În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt ‚Da’; de aceea; și ‚Amin’ pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu.” (2 Corinteni 1:20). Totuși, ceea ce Pavel vrea să spună este că putem avea încredere în promisiunile lui Dumnezeu.

În Romani 15: 8-11, Pavel exprimă destul de clar acest fapt, pentru ca și națiunile să se închine și să-L laude pe Dumnezeul lui Israel: „Hristos a fost, în adevăr, un slujitor al tăierii împrejur, ca să dovedească credințioșia lui Dumnezeu și să întărească făgăduințele date părinților și ca neamurile să slăvească pe Dumnezeu pentru îndurarea Lui, după cum este scris: ‚De aceea Te voi lauda printre neamuri și voi cânta Numelui Tău.’ Este zis iarăși: ‚Veseliți-vă, neamuri, împreună cu poporul Lui.’ Și iarăși: ‚Lăudați pe Domnul, toate neamurile; slăviți-L, toate noroadele.’”

6. Înțelegerea acestei chestiuni este asemănătoare înțelegerii unui mister (în greacă: mustèrion), pe care apostolul îl dezvăluie membrilor bisericii din Roma, ca ei să nu se îngâmfe și să ajungă la păreri și concluzii greșite prin raționament propriu - cuvinte pe care noi, cei care trăim în secolul 21, ar trebui să ni le asumăm pe deplin! Când Isus a fost respins ca Mesia Cel promis, mesajul mântuirii a venit la neamuri, la națiuni. Dorința apostolului a fost aceea de a stârni gelozia confracților israeliți prin „succesul” misiunii sale. Cu alte cuvinte, Pavel a vrut să implice tot Israelul în această misiune către neamuri (vezi Romani 10: 2 și 19 cu Romani 11:11). În timp ce creștinii au înțeles uneori că este chemarea lor de a stârni gelozia celor din Israel care nu au primit revelația despre Isus (Romani 11:11), ce a făcut Biserica de-a lungul

veacurilor pentru a provoca gelozia Israelului prin demonstrarea dragostei necondiționate? Cu mici excepții făcute de către creștini individuali, creștinismul în general nu a făcut nimic, ci a adăuga la necazul lor.

7. Există diferențe de opinii între creștini și biserici dacă trebuie să mărturisim vinovăția pentru ceea ce a fost făcut poporului evreu de-a lungul secolelor. În cultura noastră avem tendința să gândim dintr-o perspectivă personală: sunt responsabil pentru ceea ce am făcut sau fac cu privire la poporul evreu. Nu sunt responsabil pentru ceea ce a făcut altcineva în trecut sau face în prezent. Dar Biblia ne învață să gândim colectiv (Psalmul 106: 6; Neemia 1: 5-11, Daniel 9: 5-11). Desigur, nu toți au fost implicați în atrocitățile care au fost comise poporului evreu de-a lungul istoriei și în special în lagărele de concentrare. Cu toate acestea, adevărata pocăință se identifică cu păcatele poporului, chiar și cu strămoșii și cu creștinismul de-a lungul secolelor. Dumnezeu ne vede nu doar ca indivizi, ci și ca un grup cu o identitate colectivă. Nu există niciun motiv să ne mândrim că noi, familia, biserica sau confesiunea noastră nu a promovat teologia înlocuirii sau nu a fost implicată în acțiuni antisemite. Pavel ne spune: „Nu te îngâmfa dar, ci teme-te!” (Romani 11:20). Și versetul 18 spune: „Nu te făli față de ramuri. Dacă te fălești, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine!” Adevărata pocăință nu se arată doar prin declarații solemne la ocazii speciale. Pocăința adevărată se arată prin roade demne de pocăință, prin fapte de iubire și solidaritate față de poporul evreu și Israel.

8. După înființarea statului Israel, Rabinul șef a adăugat o rugăciune pentru țară la liturgia slujbei de dimineață a Sabatului. Prin cuvintele atent alese, Celui Veșnic I se aduce mulțumire pentru Medinat Yisrael (statul Israel) ca semn al „începutul înfloririi răscumpărării noastre”.

Cu toate acestea, unele partide ale evreilor ortodocși au rezerve. Unii sunt convinși că națiunea Israelului nu poate trăi decât în pace pe teritoriul lui Israel, în Țara Promisă, dacă și când Mesia cel promis va veni. Desigur, actualul stat Israel este un stat secular care nu este perfect, unde se fac și se vor face greșeli împotriva voii exprimate a Celui Veșnic. Prin urmare, nu este datoria noastră ca creștini și biserici să aprobăm mereu, fără a critica, politicile guvernului israelian.

În ciuda acestor lucruri, pe baza promisiunilor lui Dumnezeu, noi, ca creștini și biserici, trebuie să susținem fără echivoc dreptul statului Israel de a exista și, prin urmare, să respingem tot felul de acțiuni de boicotare și încercări ale dușmanilor lui Israel de a-l elimina din Orientul Mijlociu. Israelul este și trebuie să fie un refugiu pentru poporul lui Dumnezeu, împrăștiat pe tot globul și atât de des persecutat. Pentru mulți dintre evrei, existența Israelului și trăirea în Țara Promisă este o expresie a identității lor evreiești.

9. Speranța menționată mai sus se bazează pe cuvintele profeților Isaia 2:2-4 și Mica 4: 1-4. Este exprimată într-un mod impresionant prin statuia realizată de Evgeney Vuchetiv, care a fost ridicată în grădina din apropierea clădirii Națiunilor Unite din New York. Fără îndoială, aceasta poate fi o sursă de inspirație pentru cei de la Națiunile Unite care încearcă să ia decizii corecte pentru a instaura pacea mondială. Dar, din nefericire, nu se menționează niciunde că aceasta va fi posibilă, nici dacă și când Cuvântul Domnului va ieși din Ierusalim!

10. În Fapte 3:17-21, apostolul Petru spune: „Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut așa, ca și mai-marii voștri. Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor prorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi. Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviere și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor – despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.” Pocăiți-vă și întoarceți-vă la Dumnezeu ca să vină vremurile de înviere! Toți profeții au vorbit despre reînnoirea tuturor lucrurilor. Mai întâi restaurarea cortului căzut al lui David (Amos 9:11) și apoi restaurarea națiunilor, când vălul de pe ochii lor va fi ridicat și confuzia se va sfârși. În cele din urmă se va instaura Împărăția Păcii și a Neprihănirii. Dumnezeu va domni prin Mesia. Iar națiunile vor lăuda acest Împărat care se trage din linia regelui David. Psalmul 72 vorbește despre aceasta în termeni frumoși, încheind (versetele 17-19): „Numele lui va dăinui pe vecie: cât soarele îi va ține numele. Cu el se vor binecuvânta unii pe alții, și

toate neamurile îl vor numi fericit. Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu lui Israel, singurul care face minuni! Binecuvântat să fie în veci slăvitul Lui Nume! Tot pământul să se umple de slava Lui! Amin! Amin!" Vălul de pe Israel va fi luat (2 Corinteni 3: 12-16), la fel și vălul care acoperă neamurile (Isaia 25:7). În cele din urmă, Mesia va nimici moartea pe vecie (Isaia 25: 8).

11. Din păcate, mulți creștini încearcă să se dovedească îndreptățiți să critice Israelul. Dar subliniem faptul că nu Israelul a provocat suferința palestinienilor după înființarea statului Israel. Nu poate fi negat faptul că ei au devenit victime ale politicilor eșuate create de propriii lideri. Chiar și frații și surorile noastre în Hristos de naționalitate arabă suferă din cauza conducerii palestiniene. Vom cere israelienilor să își îndrepte atenția către nedreptățile care se întâmplă uneori, fără a le ține morală cu o atitudine de superioritate și mândrie. În multe cazuri, ei ne ascultă cu respect pentru că îi abordăm ca niște prieteni. Cu toate acestea, scopul nostru principal este acela de a îndeplini misiunea biblică: „Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu!”, de a-i încuraja, a-i iubi și a fi alături de ei. Cei mai mulți sunt deplin convinși că întreaga lume îi urăște. Le vom spune că suntem de partea lor și împotriva celor care îi urăsc pe evrei și Israelul.

12. Când Isus va distruge toți dușmanii și ultimul dușman, moartea, va fi înfrânt, Isus va da Împărăția lui Dumnezeu Tatăl și Universul va intra în faza sa finală de glorie veșnică. 1 Corinteni 15:24-28 spune: „În urmă, va veni sfârșitul, când El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și orice putere. Căci trebuie ca El să împărățească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă care va fi nimicit va fi moartea. Dumnezeu, în adevăr, ‘a pus totul sub picioarele Lui’. Dar când zice că totul l-a fost supus, se înțelege că afară de Cel ce l-a supus totul. Și când toate lucrurile îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce l-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.” În perspectiva profetică și escatologică, nu se poate defini întotdeauna clar care profeție se referă la care etapă a Împărăției. Profeții uneori amestecă elementele fără a defini clar cărei etapă aparțin. Împărăția lui Dumnezeu se va instaura atunci când Satana și puterile întunericului vor fi legate, dar moartea este încă o realitate (Isaia 65:20, Apocalipsa 20: 1-6). Într-un final, va exista împărăția lui Dumnezeu, care va străluci cu viață veșnică și în care moartea nu va mai fi (Apocalipsa 21: 1-5).